

VVS REACTIE ONDERWIJSDECREET XIX

VVS heeft kennis genomen van het voorontwerp van onderwijsdecreet XIX en heeft een aantal bezorgdheden omtrent de voorgestelde wijzigingen. Een heel deel wijzigingen houden onvoldoende rekening met het studentenbelang.

De studenten hebben vooral opmerkingen en verbeteringsvoorstellen mbt de voorziene studieduurverlenging, het gebrekkige democratische gehalte van de VLUHR en de noodzakelijke uitbreiding van de definitie van studievoortgangsbeslissing.

In wat volgt geven we de concrete wijzigingen die het decreet studentvriendelijker moeten maken in de vorm van amendementen mee. Deze staan in volgorde van verschijnen volgens het decreet (het is dus geen prioritering).

Deze reactie op het voorontwerp van onderwijsdecreet XIX steunt op de VVS reactie aangaande het basisdecreet van september 2008.

1. DE VLAAMSE UNIVERSITEITEN EN HOGESCHOLEN RAAD

VVS betreurt dat de overheid niet meer democratische voorwaarden oplegt aan de nieuwe instellingskoepel VLUHR. De studentenkoepelvereniging moet voor haar erkenning wel jaarlijks aan een heel deel voorwaarden voldoen. Een democratische werking en verkiezing van het bestuur, rekening houdend met de evenwichten tussen types instellingen, lijkt ons een minimumvoorwaarde voor een officieel adviesorgaan.

Het gebrek aan democratische bepalingen dreigt ook de bestaande maar beperkte studentenparticipatie in de instellingskoepels nog verder onder druk te zetten.

Art.V.24.(art.9sexiesdecies structuurdecreet) : samenstelling VLUHR

Argumentatie/motivatie

VVS betreurt het ten zeerste dat de bepaling dat een vertegenwoordiger van de studentenvertegenwoordiging als waarnemer wordt uitgenodigd op de verschillende vergaderingen, gesneuveld is tijdens het legistische traject. VVS vindt dat de studentenkoepelvereniging ten minste als waarnemer dient uitgenodigd te worden op de vergaderingen van de VLUHR, en dit niet alleen in de werkgroepen maar ook in de bestuursvergaderingen. Instellingen zouden immers hun bestaansrecht verliezen zonder studenten. De VLUH is de koepel van de instellingen en niet slechts van de instellingsbesturen. Daarom is het niet meer dan normaal dat hun stem gehoord wordt. Voor de echte studentenadviezen blijft de studentenkoepelvereniging uiteraard de aangewezen instantie. Maar die kunnen aan kwaliteit winnen wanneer de dossierkennis van de studentenvertegenwoordigers verhoogt. Bovendien bevordert een vaste aanwezigheid als waarnemer het wederzijdse begrip. Vandaag is het trouwens al zo dat VVS als waarnemer wordt uitgenodigd voor werkgroepen. In geen geval mag de gezamenlijke koepel en nieuwe samenstelling en reglement zorgen voor een achteruitgang terzake. Vandaag is bovendien de uitnodiging hier sterk van goodwill afhankelijk en beperkt ze zich tot slechts enkele werkgroepen. Een duidelijkere decretale regeling van de mogelijkheid tot participatie is daarom noodzakelijk.

Amendement: toevoeging

§2. De VLUHR kan andere natuurlijke personen of rechtspersonen uitnodigen om zijn vergaderingen bij te wonen.

§3 De VLUHR nodigt minstens één vertegenwoordiger uit van de studentenkoepelvereniging op al haar vergaderingen en werkgroepen

2. ACCREDITATIE

Art. V.32. (art. 60 structuurdecreet) : Accreditatiecyclus

Motivatie/argumentatie

VVS pleit voor een zesjarige visitatie –en accreditatiecyclus, in tegenstelling tot de vooropgestelde 8 jaar. Een kwaliteitszorgsysteem moet niet enkel de basiskwaliteit garanderen, maar moet ook een motor voor kwaliteitsverbetering zijn. In het huidige systeem, en in het nieuwe Nederlandse voorstel, is het ontbreken van een goedwerkende verbeterfunctie een grote lacune. Om van het accreditatieproces geen achtjaarlijkse zweep te maken waarbij aan *windowdressing* gedaan wordt en de verbeterfunctie niet optimaal ingevuld wordt, alsook om de interne kwaliteitszorgcultuur van de instelling te stimuleren, doet VVS een alternatief voorstel. Na de visitatie en vooral na de accreditatie, blijven opleidingen vaak weer jaren op hun lauweren rusten tot de nieuwe visitatie weer moet worden voorbereid in het zelfevaluatierapport. Instellingen schieten immers vaak maar in gang onder de externe druk van visitatie/accreditatie. De visitatie– en accreditatiecyclus wordt daarom teruggebracht tot zes jaar. Hierbij wordt zeker

gepeild naar de manier waarop de negatieve punten werden opgevolgd en weggewerkt. De verbeterfunctie komt hier volop tot zijn recht omdat opleidingen onmiddellijk aan hun verbeterpunten moeten werken om klaar te zijn tegen de volgende visitatie.

Een kortere accreditatiecyclus zou dus een extra stimulans betekenen om de verbeterfunctie van een kwaliteitszorgstelsel beter tot zijn recht te laten komen. Een algemene inkorting van de cyclus zorgt er bovendien voor dat afwijkingen hiervan teneinde clustering van de accreditatie te behouden, niet tot overdreven lange accreditaties leidt van zelfs tien jaar.

Amendement: wijziging

Artikel V. 32

§2. Een positief accreditatiebesluit geldt voor een termijn van ~~acht jaar~~ zes jaar. (...)

De toepassing van het tweede lid kan nooit tot gevolg hebben dat een opleiding geaccrediteerd wordt voor minder dan vier ~~zes~~ jaar of voor meer dan acht ~~tien~~ jaar.

3. WIJZIGING AAN DE STUDIEOMVANG

3.1. UITBREIDING STUDIEOMVANG

Art. V.36. (art. 63ter. structuurdecreet) Structuur van de masteropleidingen

Argumentatie/motivatie

VVS schaart zich niet achter de voorgestelde structuur:

- De indaling van de doctoraatsopleiding in de masteropleiding zorgt ervoor dat studenten moeten betalen voor een anders bezoldigde functie. Bovendien wordt door deze vermenging van master met derde graad sterk ingeboet aan (internationale) transparantie.
- De indaling van de specifieke lerarenopleiding zorgt voor een onnodige extra studieduurverlenging omdat deze aparte opleiding niet meer simultaan en op flexibele wijze kan worden gecombineerd. VVS stelt voor om ze opnieuw als aparte opleiding te profileren in plaats van ze in te kapselen in de masteropleiding die hierdoor kunstmatig tot 120 studiepunten wordt opgetrokken.
- Na 90 studiepunten moeten studenten een masterdiploma kunnen behalen. Als opleidingen een veelvoud van 30 studiepunten moeten bedragen is er geen noodzaak om de masters standaard te verlengen tot 120 studiepunten. VVS is er zelfs voorstander van om van 90 studiepunten de standaardmaat te maken voor masteropleidingen (ook voor enkele die nu 120 punten bedragen).

Amendement: toevoeging

Artikel 63ter.

In de aanvraag tonen de instellingen gezamenlijk aan dat de masteropleidingen van ~~90~~ 120 studiepunten zullen beantwoorden aan volgende structuur:

1. de vakinhoudelijke vorming betreft 90 studiepunten en kan een differentiatie bevatten naar verschillende specialismen *en doorgedreven vakinhoudelijke specialisatie*.
2. *Afstudeerrichtingen zijn mogelijk maar volgende zijn uitgesloten:*
  - *Lerarenopleiding of het inbouwen in de master van 30 studiepunten van de specifieke lerarenopleiding*
  - *Vorbereiding op het doctoraat of het inbouwen in de master van 20 of meer studiepunten doctoraatsopleiding*
3. ~~de gerichte opleidingscomponenten betreffen ten minste 30 studiepunten en zijn specifiek gericht op één of meer van de volgende finaliteiten: 1° onderzoekgerichte finaliteit, voorbereidend op een doctoraatstraject~~
4. ~~2° lerarenopleiding, waarbij 30 studiepunten van de lerarenopleiding ingebouwd worden in de initiële master,~~
5. ~~3° finaliteit naar andere beroepen dan leraar~~
6. ~~4° doorgedreven vakinhoudelijke specialisatie~~

Art. V.36. (art.63quater. structuurdecreet) Criteria voor studieduurverlenging

Argumentatie/motivatie

De voorgestelde criteria kunnen nog onvoldoende de noodzaak tot een studieduurverlenging aantonen. VVS stelt enkele verbeteringen en aanvullingen voor. Ook aan enkele garanties moet voldoen worden vooraleer een studieduurverlenging doorgevoerd mag worden.

- Het probleem van studeerbaarheid is heel vaak te wijten aan ondoordachte curriculumhervormingen. Feitelijke studieduurverlenging komt vaak voort uit een gebrekkige thesisbegeleiding. Daarom moet het criterium worden geherformuleerd. Bovendien zou het maar schrijnend zijn moest een studieduurverlenging het probleem van studeerbaarheid niet verbeteren. *VVS vindt dit dus een leeg criterium. Het is beter dat de opleiding in het geval van studieduurverlenging verbindt tot minder thesisjaren en minder studenten die er langer over doen dan voorzien. Er moeten garanties worden geboden voor de blijvende toegankelijkheid van de verlengde opleidingen. De studieduur leidt immers tot een groter gedeerd inkomen. Dat laatste is immers één van de belangrijkste redenen waarom jongeren niet participeren aan het hoger onderwijs (HIVA-onderzoek 2001).*
- *De verlenging moet voor alle opleidingen gelijktijdig gebeuren en mag het gebrek aan transparantie in het opleidingsaanbod niet vergroten.*
- *De studenten uit de betrokken opleidingen moeten geconsulteerd zijn in een referendum en vragende partij zijn voor de studieduurverlenging.*

Amendement: Toevoeging

Artikel 63quater.

§ 1. De voorstellen tot uitbreiding van de studieomvang van de masteropleidingen zullen getoetst worden aan de volgende criteria:

1° De opleidingen kunnen aantonen dat de context tot een uitbreiding van de studieomvang noodzaakt:

- de voorwaarden voor de erkenning van de kwalificatie zijn gewijzigd;
- de leerresultaten kunnen niet meer bereikt worden binnen de huidige studieomvang;
- de opleidingsomvang in de *Europese Hoger Onderwijsruimte bedraagt omringende landen* voor vergelijkbare opleidingen *bedraagt in het algemeen duidelijk* meer dan 60 studiepunten.
- *de tewerkstellingskansen van de afgestudeerden zijn slecht op de nationale en de internationale arbeidsmarkt en dit is te wijten aan de studieomvang. vereist kwalificaties van meer dan 60 studiepunten.*

2° De opleidingen kunnen aantonen dat er een objectief probleem van studeerbaarheid bestaat, *dat de nieuwe studieomvang en opbouw van het curriculum de studeerbaarheid significant zal verbeteren en dat de te hoge studiedruk en het te lage rendement niet kan worden opgelost met curriculumhervormingen, andere onderwijsvormen, betere studentenbegeleiding. De uitbreiding van de studieomvang dient zich te vertalen in minder studievertraging en minder thesisjaren.*

3° De opleiding leidt in hoge mate tot een uitstroom naar onderzoeksloopbanen, gemeten in het relatieve aantal doctoraten dat in deze domeinen wordt behaald. De uitbreiding van de studieomvang dient zich te vertalen in een hoger streefcijfer wat het aantal *en het rendement van de* doctoraten betreft

4° De betreffende instellingen hebben de capaciteit en de kritische massa inzake academisch en wetenschappelijk personeel en infrastructuur om de nieuwe opleidingen op kwaliteitsvolle basis aan te bieden. Ze kunnen aantonen dat ze hierover beschikken door samenwerking met andere hogescholen of universiteiten.

5° De toegankelijkheid van de opleidingen blijft ge waarborgd voor ondervertegenwoordigde kansengroepen door de inzet van extra inspanningen en middelen door de betreffende instellingen

6° De studieduurverlenging gaat niet ten koste van de transparantie in het opleidingsaanbod of andere financiële prioriteiten.

7° De studenten uit de betrokken opleidingen hebben zich in een referendum positief uitgelaten voor studieduurverlenging.

Art.V.36. (art. 63quinquies. Structuurdecreet): Onderzoeksmasters

Argumentatie/motivatie

VVS kant zich tegen het naast elkaar bestaan van masters met een verschillende omvang binnen hetzelfde studiedomein. Dit dreigt de waarde van de éénjarige master te ondermijnen en leidt tot verwarrende situaties op de arbeidsmarkt en onder de studenten. Opleidingen met voldoende financiële en kritische massa en die enkel een grote uitstroom hebben naar onderzoeksloopbanen, moeten in de eerste plaats investeren in een degelijke doctoraatsopleiding. Ten andere moet elke masteropleiding sterk onderzoeksinitiërend zijn en is het begrip onderzoeksmaster weinigzeggend.

Amendement: integraal schrappen

Artikel 63quinquies

Art. V.36. (art. 63sexies. Structuurdecreet): advies van de expertencommissie

Argumentatie/motivatie:

VVS vindt het verkeerd dat de procedures voor studieduurverlenging niet langer via de erkenningscommissie verlopen. Deze bestaande expertencommissie is immers gespecialiseerd in macrodoelmatigheidstesten. De voor studieduurverlenging gehanteerde criteria, zoals vraag en aansluiting op de arbeidsmarkt, maatschappelijke relevantie, kritische massa en financiële draagkracht, sluiten hier perfect bij aan. Bovendien zijn de leden van de erkenningscommissie gebonden aan onafhankelijkheid terwijl bij de andere commissie het gevaar van belangenvermenging sterk aanwezig is. De bevoegdheid leggen bij de erkenningscommissie en de daar gebruikelijke procedures laat bovendien ook ruimte tot bijkomende adviezen van de koepels en van VVS. In de voorgestelde procedure is er geen ruimte voor inbreng van alle onderwijsactoren.

Amendement: wijziging

Artikel 63sexies

De Vlaamse Regering neemt op basis van het advies van de *Erkenningscommissie* ~~commissie van experten zoals bepaald in artikel 52 van het financieringsdecreet~~ en het ingediende dossier een besluit inzake uitbreiding van de studieomvang uiterlijk vijf maanden na datum van ontvangst van de aanvraag.

3.2. VERMINDERING STUDIEOMVANG

Art. V. 36. (art. 63septies. Structuurdecreet): studieduurverkorting

Argumentatie/motivatie:

Als men wil vermijden dat studieduurverlenging in bepaalde opleidingen een te groot beslag legt op de overheidsfinanciën en ten koste gaat van andere dringende hoger onderwijsprioriteiten, moet ook de procedure voor studieduurverkorting verder worden uitgebouwd. Aangezien het erg onwaarschijnlijk is dat opleidingen zelf spontaan stappen zullen zetten tot inkorting, laat staan een schimmige commissie waarin alleen de aanbieders vertegenwoordigd zijn, moet het initiatief hier uitgaan van de Vlaamse Regering op basis van visitatierapporten, accreditatiebesluiten of andere aanwijzingen. VVS stelt voor deze procedure verder uit te werken en ook te gebruiken.

Amendement: toevoeging

Artikel 63septies

De Vlaamse Regering kan *aan de Erkenningscommissie de opdracht geven om de noodzaak van de huidige studieomvang te onderzoeken van masteropleidingen van meer dan 90 studiepunten.*

De Erkenningscommissie toetst de vraag tot studieduurverkorting aan volgende criteria:

- 1. de huidige studieomvang is niet strikt kwalitatief noodzakelijk voor het behalen van de kwalificatie*
- 2. wijzigingen in de opbouw van de opleidingsstructuur*
- 3. er is geen groot probleem van studeerbaarheid*
- 4. vergelijkbare opleidingen in de Europese Hoger Onderwijsruimte zijn vaak korter*
- 5. de vraag op de arbeidsmarkt is zodanig dat de tewerkstellingskansen niet verminderen bij kortere opleidingen*
- 6. de instelling beschikt niet over voldoende capaciteit (kritische massa, middelen en personee) om de tweejarige master op kwaliteitsvolle manier aan te bieden*
- 7. de bij de studieduurverlenging beloofde verbeteringen inzake studeerbaarheid, thesisjaren, toegankelijkheid en aantal en duur van de doctoraten werd niet gerealiseerd.*

De opleidingen kunnen gezamenlijk een verantwoordingsdossier indienen bij de Erkenningscommissie.

De Vlaamse Regering kan op basis van het advies van de *Erkenningscommissie* ~~van experten zoals bepaald in artikel 52 van het financieringsdecreet~~ *binnen een ordetermin van 6 maanden* beslissen om de studieduur van een bestaande masteropleiding *van 120 studiepunten* te verminderen.

4. STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN

De geschillenraad hoger onderwijs: de uitbreiding van taken van de raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen en de verruiming van de definitie van studievoortgangsbepalingen is voor VVS een

noodzakelijk iets. Toelatingsbeslissingen zijn voor studenten immers zeer essentiële beslissingen als het over toelating gaat. Daarnaast vindt VVS het een groot pluspunt dat de beroepsprocedure tegen accreditatiebeslissingen onafhankelijker wordt. Op die manier verdwijnt de schijn van partijdigheid en voorkomt men dat accreditaties worden toegekend louter omwille van de overbelasting van de Vlaamse Regering.

Art. V. 40

Motivatie/argumentatie

Na de hoopvolle bepalingen uit het basisdecreet is VVS teleurgesteld met de uitbreiding van de beroepsmogelijkheden bij de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsmaatregelen. In afwachting van een grondiger hervorming vraagt VVS toch een uitbreiding van de bevoegdheden. Dit kan door het begrip studievoortgangsbeslissing een ruimere invulling te geven

- Met deze aanvulling willen we zeker zijn dat alle beslissingen in uitvoering van alle toelatingsvoorwaarden die decretaal zijn bepaald en worden gespecificeerd door de instellingen hoger onderwijs, aanvechtbaar worden voor de geschillenraad. Dus zowel toelatingsbeslissingen op basis van algemene toelatingsvoorwaarden, bijzondere, tot specifieke opleidingen, op basis van afwijkingen of taalvoorwaarden of in het geval van uitputting van het leerkrediet. Dat is een manier om de rechtsonzekerheid bij voorwaarden die door associaties en instellingen verder mogen worden ingevuld, toch te verzekeren. Die uitbreiding is noodzakelijk om te vermijden dat méér autonomie voor de instellingen leidt tot minder rechten of een grotere rechtsonzekerheid bij de student.

- Instellingen weigeren soms de toegang tot een opleidingsonderdeel met een creditcontract op grond van de aard van een opleidingsonderdeel. Ook deze beslissing moet voor beroep vatbaar zijn, analoog met de weigering van een examencontract.

- Niet enkel materiële vergissingen inzake de berekening van het individuele leerkrediet aanvechtbaar worden (zoals reeds voorzien in het financieringsdecreet), maar ook de weigering tot inschrijving van de student wiens leerkrediet is uitgeput (voor het volledige of een deel van het studiepakket waarvoor hij zich wenst in te schrijven). Dit om te vermijden dat de mogelijkheid om studenten zonder leerkrediet toch nog in te schrijven volledig arbitrair en *à la tête du client* wordt ingevuld.

- VVS stelt vast dat studenten in de praktijk ook soms botsen op ongemotiveerde en onreglementaire weigeringen tot inschrijving, bijvoorbeeld op basis van volgtijdelijkheid, een vermeende onmogelijkheid om types contracten te combineren, of een student wordt een bepaald soort traject geweigerd, of de student mag niet teveel studiepunten opnemen.

Amendement: toevoeging

Art. V. 40

g) het weigeren van het opnemen van een bepaald opleidingsonderdeel in het diplomacontract waarvoor de student die een geïndividualiseerd traject volgt, zich nog niet eerder heeft ingeschreven;'

h) een beslissing over de toelating tot een bepaalde opleiding of opleidingsonderdeel of afstudeerrichting of schakel- of voorbereidingsprogramma of voorbereiding tot het doctoraatsproefschrift op grond van algemene toelatingsvoorwaarden, afwijkende toelatingsvoorwaarden, bijzondere toelatingsvoorwaarden, taalvoorwaarden en de voorwaarden inzake leerkrediet.

i) het weigeren van de inschrijving voor een bepaald opleidingsonderdeel met een examencontract en/of creditcontract zoals bepaald in artikel 2 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de flexibilisering van het hoger onderwijs in Vlaanderen en houdende dringende hoger onderwijsmaatregelen.

j) de beslissingen in verband met het leerkrediet genomen door de instelling

k) het weigeren om zich in te schrijven voor een bepaald soort studietraject, met een bepaalde omvang, voor een combinatie van contracten, of een weigering op grond van volgtijdelijkheid

5. STUDIEFINANCIERING EN STUDENTENVOORZIENINGEN

Artikel V 46

VVS betreurt dat de voorziene adviesprocedure vanuit de mobiliteitscommissie waarvan sprake in artikel 80 en 81 van het decreet van 30 april 2004 betreffende de studiefinanciering en studentenvoorzieningen niet is gevraagd. Evenmin werd het recent opgerichte Erasmuscomité hierin geconsulteerd.

VVS stelt vast dat er van vier categorieën wordt overgestapt op drie. Gezien de bedragen waarvan sprake en de studentenaantallen per categorie ons volkomen onbekend zijn, is het erg moeilijk om hier zinnige input op te leveren.

De studenten roepen de Regering op om in de toekomst de wettelijke inspraakprocedures te respecteren en de voorstellen voldoende te documenteren.

6. WAT ONTBREEKT ER NOG?

Wij stellen vast dat de overheid in het kader van het basisdecreet nog andere wijzigingen had gepland dan diegene die nu opgenomen zijn in het voorontwerp. Hoewel VVS zich niet volledig kon verzoenen met het basisdecreet, stonden we wel achter het principe van één coördinatiedecreet, dat de regelgeving van het hoger onderwijs zou bundelen ten einde de bevordering van de transparantie. Bovendien bevatte het basisdecreet een aantal verbeteringen ten opzichte van de huidige regelgeving en VVS betreurt het dan ook dat deze niet meer terug te vinden zijn in onderwijsdecreet XIX. VVS heeft er toen uitdrukkelijk voor gepleit om deze in geen geval verloren te laten gaan en we kunnen ons dan ook niet van de indruk ontdoen dat men het kind met het badwater heeft weggesmeten. VVS vraagt zich dan ook af welk criterium men gehanteerd heeft om te beslissen welke zaken nog gewijzigd zouden worden en dus opgenomen zijn in het voorontwerp. Vanuit studentenperspectief zijn er enkele belangrijke voorstellen uit het ontwerp basisdecreet verloren gegaan.

Concreet gaat het om volgende zaken:

- Het agentschap voor erkenning: VVS is steeds pleitbezorger geweest van een centralisatie inzake erkenning van elders verworven competenties en de integratie met de dienst voor de erkenning van buitenlandse diploma's. Het bijeenbrengen is een stimulans voor de broodnodige verbetering en flexibilisering van de huidige Naric-procedures. Een centraal valideringsorgaan brengt een grotere rechtszekerheid voor de toekomstige student teweeg en de uitgebreidere territoriale geldigheid van het bekwaamheidsbewijs gaat shoppingsgedrag tegen. Bovendien zorgt één loket ook voor een grotere duidelijkheid en zichtbaarheid en dus een frequenter gebruik van deze procedure. Eén overheidsloket maakt dat studenten minder van het kastje naar de muur worden gestuurd wanneer hun competenties niet (helemaal) op hoger onderwijsniveau zich situeren.
- De geschillenraad hoger onderwijs: De werktekst basisdecreet voorzag in een verregaandere uitbreiding van taken van de raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. Zoals hoger aangehaald is de verruiming van de definitie van studievoortgangsbeslissingen voor VVS een noodzakelijk iets. Daarnaast vond VVS het een groot pluspunt dat de beroepsprocedure tegen accreditatiebeslissingen onafhankelijker wordt. Op die manier verdwijnt de schijn van partijdigheid en voorkomt men dat accreditaties worden toegekend louter omwille van de overbelasting van de Vlaamse Regering. VVS denkt dat een geschillenraad ook kan uitgroeien tot geschillenraad bij discriminaties die niet te herleiden zijn tot een strikte studievoortgangsbeslissing.

Tot slot wijst VVS ook op het belang van enkele zaken die ook in het basisdecreet niet verder werden opgelost, zoals de noodzakelijke versterking van studentenparticipatie. VVS roept de volgende regering op hier snel werk van te maken.